

Ecologische beoordeling stikstofdepositie Denekamp Oost

4 juni 2021

Kenmerk R003-1281664-V01

Verantwoording

Titel	Ecologische beoordeling stikstofdepositie Denekamp Oost
Opdrachtgever	Noaberkracht Dinkelland Tubberge n
Projectleider	Frank Aarts
Auteur(s)	Violeta Onland
Tweede lezer	Wendy Liefting
Uitvoering meet- en inspectiewerk	Niet van toepassing
Projectnummer	1281664
Aantal pagina's	29
Datum	4 juni 2021
Handtekening	

Colofon

TAUW bv
Australiëlaan 5
Postbus 3015
3502 GA Utrecht
T +31 30 28 24 82 4
E info.utrecht@tauw.com

Inhoud

1	Inleiding	4
1.1	Doel	4
1.2	Te beschouwen onderdelen Wnb	4
1.3	Uitgangspunten	4
2	Huidige situatie en beoogde ontwikkeling	5
2.1	Huidige situatie	5
2.2	Beoogde ontwikkeling	5
3	Wettelijk kader	6
3.1	Wet natuurbescherming	6
3.2	Beschermingsregime Natura 2000 bij plannen	6
4	Ecologische beoordeling stikstof	7
4.1	Inleiding	7
4.2	Werkwijze	8
4.3	Projectbijdrage	9
4.3.1	Inleiding	9
4.3.2	Niet en naderend overbelaste situaties	10
4.3.3	Algemene effectbeoordeling stikstofdepositie	11
4.3.4	Natura 2000-gebied Dinkelland	13

1 Inleiding

1.1 Doel

In opdracht van gemeente Dinkelland onderzoekt TAUW de effecten van de beoogde bestemmingsplan woningbouw 'Denekamp fase 1' op Natura 2000-gebieden. Het beoogde bestemmingsplan bevat de ontwikkeling van totaal 42 woningen.

De beoogde ontwikkeling kan alleen doorgaan indien deze niet in strijd is met de natuurwetgeving, of als de benodigde vergunningen worden verleend. In voorliggende rapportage worden uitsluitend de effecten van de beoogde activiteit op Natura 2000-gebieden beschouwd. De rapportage geeft antwoord op de volgende vragen:

- In hoeverre is de beoogde ontwikkeling (mogelijk) strijdig met het onderdeel gebiedenbescherming van de Wet natuurbescherming (Wnb)?
- Zijn maatregelen en/of een vergunning benodigd?
- Wat betekent dit voor de verdere planvorming en uitvoering?

1.2 Te beschouwen onderdelen Wnb

Voorliggende rapportage beschouwd de effecten van het beoogd voornemen op Natura 2000-gebieden. Het meest nabijgelegen Natura 2000-gebied is op circa 1,5 km gelegen. Effecten op het Natura 2000-gebied zijn niet op voorhand uit te sluiten. Daarnaast heeft de activiteit mogelijk effect op beschermde soorten. Deze dienen nader beschouwd te worden. Het onderdeel houtopstanden is niet relevant aangezien de ontwikkeling binnen de bebouwde kom houtopstanden gelegen is. Het plangebied maakt geen onderdeel uit van planologische beschermingsregimes zoals het Natuurnetwerk Nederland. Ook is externe werking in Provincie Overijssel niet van toepassing. Toetsing hiervan is daarom niet benodigd.

Deze rapportage heeft uitsluitend betrekking op de effecten van de beoogde activiteit op Natura 2000-gebieden. Effecten op beschermde soorten dienen nog nader beschouwd te worden.

1.3 Uitgangspunten

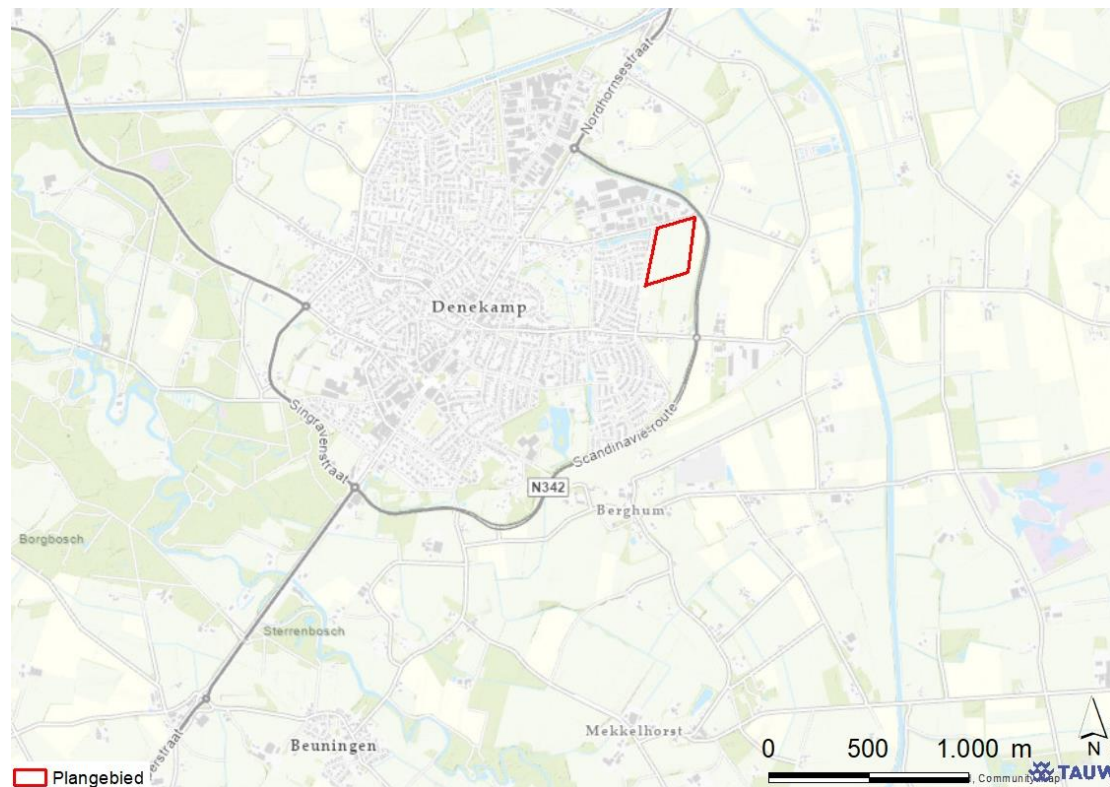
De volgende uitgangspunten zijn van toepassing op voorliggende rapportage:

- Voor de effectbeoordeling van de aanlegfase is gebruik gemaakt van de AERIUS berekening waarin de realisatie van 42 nieuwe woningen over een duur van maximaal twee jaar is opgenomen.
- Voor de effectbeoordeling van de gebruiksfase is de AERIUS berekening gebruikt waarin worst-case is uitgegaan van de realisatie van uitsluitend vrijstaande woningen, waarbij de hoogste verkeersaantrekkende werking wordt verwacht.
- Emissies ten gevolge van eventuele sfeerhaarden (houtkachels) in de gebruiksfase zijn meegenomen in de AERIUS berekening

2 Huidige situatie en beoogde ontwikkeling

2.1 Huidige situatie

Het plangebied is gelegen in het oosten van Denekamp (zie figuur 2.1). Denekamp is gelegen in de gemeente Dinkelland. Het plangebied betreft een enigszins verruigd grasland. De omgeving is in agrarisch gebruik of er zijn ook woningen aanwezig.

Figuur 2.1 Plangebied 'Denekamp fase 1' te Denekamp Oost

2.2 Beoogde ontwikkeling

Gemeente Dinkelland is voornemens om in het gebied Denekamp Oost 42 woningen te realiseren. De aanlegfase zal maximaal twee jaar duren en op zijn vroegst aanvangen in 2023, om die reden is gekozen voor rekenjaar 2023.

3 Wettelijk kader

3.1 Wet natuurbescherming

De Wet natuurbescherming (hierna: 'Wnb') is het wettelijke stelsel voor natuurbescherming van gebieden, soorten en houtopstanden. Het beschermingsregime gaat uit van het 'nee, tenzij-principe'. Dit betekent dat de genoemde verbodsbepalingen in de Wnb altijd gelden. Het afwijken hiervan is alleen onder voorwaarden toegestaan. Gedeputeerde Staten (GS) van de provincie Overijssel is het bevoegd gezag door middel van een vergunning.

3.2 Beschermingsregime Natura 2000 bij plannen

Een plan kan alleen worden vastgesteld indien er afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten geen sprake is van significante gevolgen voor Natura 2000-gebieden. Dat vloeit voort uit artikel 2.7, eerste lid van de Wnb.

1. Een bestuursorgaan stelt een plan dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van een Natura 2000-gebied, en dat afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kan hebben voor een Natura 2000-gebied, uitsluitend vast indien is voldaan aan artikel 2.8, met uitzondering van het negende lid.

Plannen kunnen alleen worden vastgesteld indien er geen gevolgen zijn voor de instandhoudingsdoelstellingen in Natura 2000-gebieden. In deze voortoets wordt dan ook nagegaan of de beoogde ontwikkeling gevolgen kan hebben voor Natura 2000-gebieden, en zo ja welke gevolgen.

Indien (significante) gevolgen niet op voorhand kunnen worden uitgesloten dient op basis van artikel 2.8, eerste lid, een passende beoordeling te worden gemaakt van de gevolgen voor het Natura 2000-gebied, rekening houdend met de instandhoudingsdoelen voor dat gebied. Een plan mag dan uitsluitend worden vastgesteld indien uit de passende beoordeling de zekerheid is verkregen dat er geen sprake is van (significante) gevolgen.

Wanneer (significante) gevolgen op voorhand kunnen worden uitgesloten kan het plan worden vastgesteld. Een passende beoordeling is in dat geval niet benodigd.

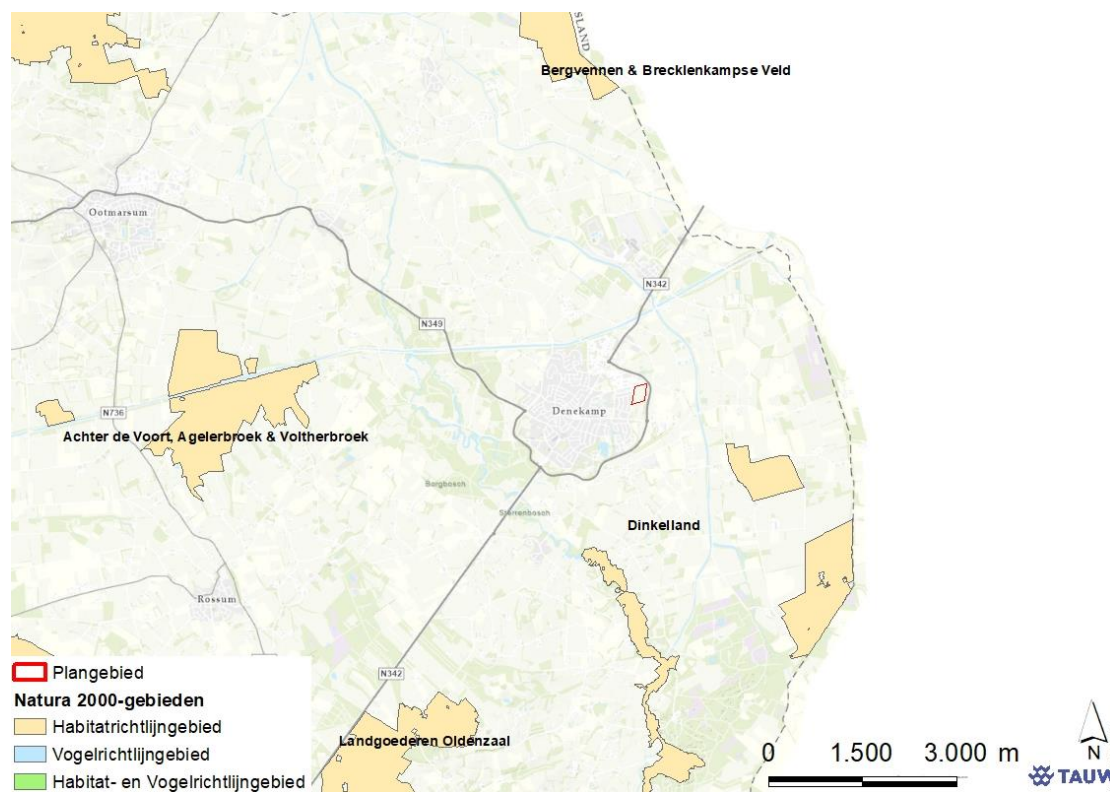
Deze ecologische beoordeling ('voortoets') heeft als doel te bepalen of een passende beoordeling noodzakelijk is.

4 Ecologische beoordeling stikstof

4.1 Inleiding

In de omgeving van het plangebied zijn vier Natura 2000-gebieden aanwezig (zie figuur 4.1), te weten:

- Dinkelland gelegen op 1,5 kilometer afstand
- Bergvennen & Brecklenkampse Veld gelegen op 4,7 kilometer afstand
- Achter de Voort, Agelerbroek & Voltherbroek gelegen op 5,0 kilometer afstand
- Landgoed Oldenzaal op 5,4 kilometer afstand

Figuur 4.1 Plangebied met omliggende Natura 2000-gebieden

Deze Natura 2000-gebieden liggen op een dusdanige afstand dat alleen storingsfactoren met een reikwijdte groter dan een kilometer hier effecten *kunnen* hebben. Van de diverse storingsfactoren zijn dat als gevolg van deze activiteit uitsluitend stikstofemissies naar de lucht. Als gevolg van de afstand tot Natura 2000-gebieden in combinatie met de aard van de werkzaamheden zijn effecten anders dan door stikstofdepositie op voorhand uitgesloten.

4.2 Werkwijze

Op basis van de stikstofberekening, uitgevoerd in AERIUS 2020, zijn de locaties waar sprake is van een toename van stikstofdepositie in beeld gebracht. Hierbij worden de relevante instandhoudingsdoelen beschouwd. Onder relevante instandhoudingsdoelen worden de instandhoudingsdoelen verstaan die gevoelig zijn voor stikstofdepositie en waar ook sprake is van een toename van stikstofdepositie als gevolg van het beoogd voornemen. Habitattypen en leefgebieden van soorten die niet stikstofgevoelig zijn of waar geen toename is berekend worden als niet relevant beschouwd en niet verder in de beoordeling betrokken.

In de beoordeling zijn de volgende onderdelen opgenomen:

- Algemene beschrijving van het habitatype of leefgebied
- Instandhoudingsdoelstelling
- Locatie en omvang depositie
- Kritische depositiewaarde en achtergronddepositie
- Trends
- Analyse sturende factoren
- Conclusie

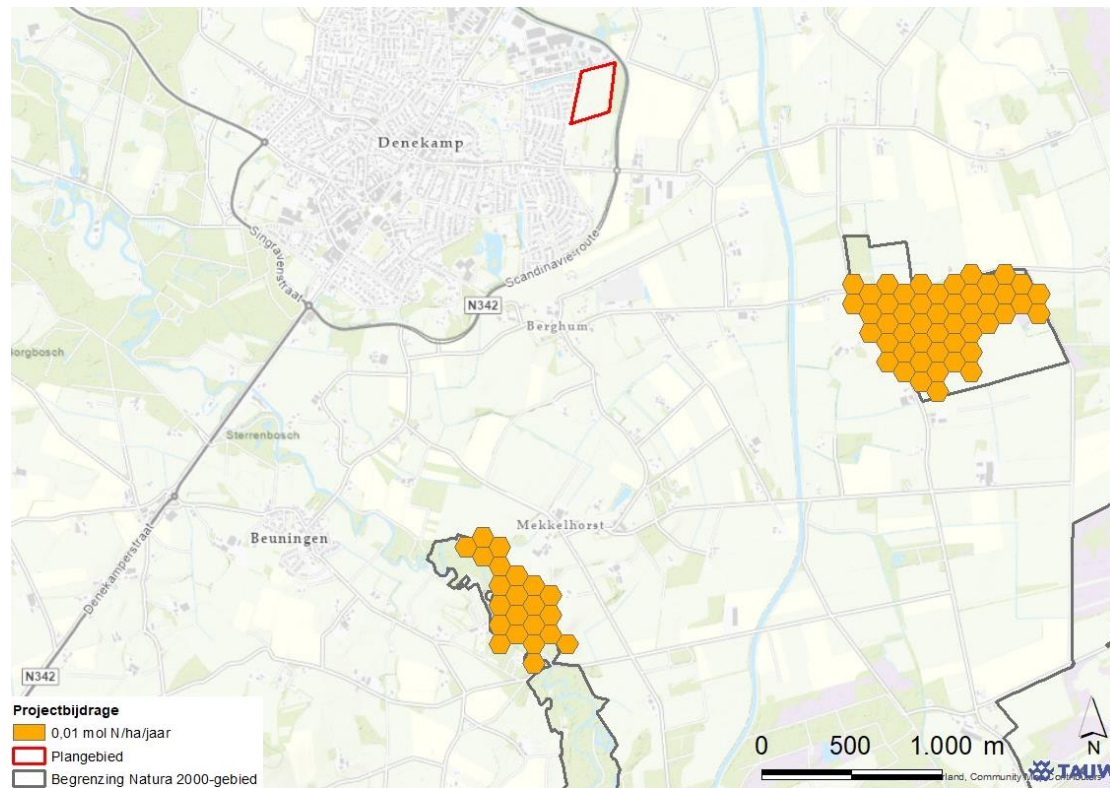
4.3 Projectbijdrage

4.3.1 Inleiding

Uit de AERIUS berekening blijkt dat als gevolg van de beoogde ontwikkeling in de aanlegfase sprake is van een tijdelijke toename van stikstofdepositie in het Natura 2000-gebieden Dinkelland. Dit Natura 200-gebied is uitsluitend aangewezen als Habitatrictlijngebied. De resultaten van de AERIUS berekening zijn weergegeven in tabel 4.1 en figuur 4.2. In de gebruiksfase is geen toename van stikstofdepositie berekent. Effecten in de gebruiksfase zijn dan ook uitgesloten.

Tabel 4.1 Projectbijdrage als gevolg van de beoogde ontwikkeling op Natura 2000-gebieden

Habitatype	Maximale depositie (mol/ha/jaar)	Oppervlak (ha)	Relevante HR-soorten
Natura 2000-gebied Dinkelland			
H4030 Droge heiden	0,01	11,9	-
ZGH4030 Droge heiden	0,01	0,02	-
H7150 Pioniervegetaties met snavelbiezen	0,01	1,4	-
H4010A Vochtige heiden (hogere zandgronden)	0,01	4,3	-
ZGH4010A Vochtige heiden (hogere zandgronden)	0,01	0,05	-
H3130 Zwakgebufferde vennen	0,01	1,4	-
H6410 Blauwgraslanden	0,01	0,9	-
ZGH6410 Blauwgraslanden	0,01	0,2	-
H91E0C Vochtige alluviale bossen (beekbegeleidende bossen)	0,01	0,6	-
ZGH91E0C Vochtige alluviale bossen (beekbegeleidende bossen)	0,01	6,4	-

Figuur 4.2 Projectbijdrage op Natura 2000-gebied Dinkelland

4.3.2 Niet en naderend overbelaste situaties

De beoordeling van effect (zowel op zichzelf als cumulatief) is ingeval van een niet overbelaste situatie alleen relevant indien de achtergronddepositie inclusief projecteffect (vermeerderd met eventuele cumulatieve effecten van alle vergunde/vastgestelde, maar nog niet gerealiseerde plannen/projecten), alsnog kan leiden tot een overbelaste situatie. AERIUS Calculator maakt onderscheid tussen hexagonen met een (naderende) overbelasting en hexagonen zonder overbelasting. Voor die *naderende* overbelasting wordt een bandbreedte van 70 mol N/ha/jaar onder de KDW¹ aangehouden. Deze bandbreedte is ruim voldoende om een eventuele verhoging van de ADW² door cumulatie met andere plannen/projecten op te vangen. Dit betekent dat ingeval van een niet overbelaste situatie een projecteffect op zichzelf én in cumulatie met andere plannen/projecten gezien de zeer tijdelijke en relatief lage depositiebijdragen niet tot significante gevolgen kan leiden. Ook niet als de ADW in combinatie met het projecteffect dicht bij de KDW zit. Als gevolg daarvan is in de ecologische beoordeling een effect op een niet overbelaste situatie ook als zodanig beoordeeld. Nadere ecologische onderbouwing is hierbij niet noodzakelijk omdat er geen reële kans is dat de KDW overschreden zou worden.

¹ KDW: Kritische depositiewaarde

² ADW: Achtergrond depositiewaarde, dat wil zeggen de reeds bestaande depositie door andere stikstofemissies

4.3.3 Algemene effectbeoordeling stikstofdepositie

4.3.3.1 Inleiding

Stikstof is een belangrijke voedselbron voor planten, echter door een overmaat aan stikstof kunnen vegetaties veranderen door vermessing en verzuring. Planten als brandnetels en grassen profiteren van veel stikstof en overwoekeren andere planten. Hierdoor kunnen bijzondere voedselarme vegetaties verruigen en kenmerkende (zeldzame) plantensoorten verdwijnen.

Daardoor kunnen ook insecten verdwijnen wat weer schadelijk kan zijn voor vogels die op insecten jagen. De stikstofdepositie kan bestaan uit stikstofoxiden (NO_x) en ammoniak (NH₃). Waarbij stikstofoxiden vooral door verkeer en industrie wordt uitgestoten en de ammoniak met name bij veehouderijen vandaan komt. Er kan een verschil zijn in effecten door stikstofoxiden en door ammoniak. Beide kunnen leiden tot vermessing, vooral de ammoniak leidt tot een verzuring.

4.3.3.2 Kleine eenmalige deposities

In de aanlegfase van een project wordt materieel ingezet dat slechts tijdelijk stikstofemissie veroorzaakt. In een publicatie van BIJ12 wordt gesteld dat middels een voortoets kan worden onderbouwd dat bij kleine, tijdelijke deposities zowel op zichzelf als in cumulatie op voorhand geen sprake zal zijn van significant negatieve effecten. Uitgangspunt hierbij is dat de aanlegfase kleiner of gelijk aan 0,05 mol/ha/jaar gedurende maximaal twee jaar duurt, of equivalent hiervan (BIJ12, 2021).

In dit project is sprake van een aanlegfase maximaal 2 jaar. De maximale depositie betreft 0,01 mol/ha/jaar in het maatgevende jaar. Bij een dergelijke depositie gedurende twee jaar is sprake van een kleine tijdelijke depositie als bedoeld in de publicatie van BIJ12. Voor dergelijke situaties wordt op dit moment door de bevoegde gezagen voor de vergunningverlening (in dit geval provincie Overijssel) als beleidsuitgangspunt gehanteerd dat geen vergunning noodzakelijk is.

4.3.3.3 Kritische depositiewaarde

Natura 2000-gebieden hebben instandhoudingsdoelen voor habitattypen en soorten. Voor alle habitattypen en leefgebieden van soorten zijn kritische depositiewaarden (KDW) opgesteld. Atmosferische stikstofdepositie kan leiden tot verzuring en vermessing van habitattypen wanneer deze boven de kritische depositiewaarde komt.

Een kritisch depositieniveau is gedefinieerd als de maximaal toelaatbare hoeveelheid atmosferische depositie waarbij, volgens de huidige wetenschappelijke kennis, negatieve effecten op de structuur en de functies van ecosystemen niet optreden (Compendium voor de leefomgeving, 2013). Wanneer de atmosferische depositie hoger is dan de kritische depositiewaarde van het habitatype of het leefgebied van Habitat- of Vogelrichtlijnsoorten bestaat een risico op een significant negatief effect, waardoor geformuleerde instandhoudingsdoelstellingen mogelijk niet duurzaam kunnen worden gerealiseerd.

De KDW is in Van Dobben et. al (2012) primair uitgedrukt in (hele) kilogrammen stikstof per hectare per jaar (N/ha/j). In internationale wetenschappelijke publicaties worden kritische depositiewaarden veelal beschreven in de vorm van ranges (bandbreedtes). Deze ranges beschrijven enerzijds de variatie in kritische depositiewaarden als gevolg van verschillen in gevoeligheid binnen een ecosysteem, anderzijds beschrijven zij de betrouwbaarheidsmarges als gevolg van methodische onzekerheden. Van Dobben heeft de KDW gepreciseerd naar een concrete waarde per N2000-habitatype.

Daarbij wordt aangegeven dat de kritische depositiewaarden met een onzekerheidsmarge van minimaal 1 kg moeten worden gehanteerd, deze waarden zijn vastgesteld binnen marges van ± 5 kg N/ha/j (Cunha et al. 2002).

Omdat vaak gebruik wordt gemaakt van mol-eenheid, zijn de kilogrammen omgerekend naar hele mol (1kg N = 71,43 mol N). Gelet hierop zijn er ecologisch gezien binnen deze marges geen aantoonbare verschillen in de kwaliteit van een habitat bij verschillen in depositie die kleiner zijn dan 1 kilogram per hectare per jaar, hetgeen ongeveer gelijk staat aan een depositie van 70 mol N per hectare per jaar.

4.3.3.4 Relevante stikstofbijdrage

Om daadwerkelijk tot een kwaliteitsverlies van habitattypen te komen is een grote of langdurige stikstofdepositiebijdrage nodig. Voor stikstofdepositie geldt dat het accumuleert in het systeem en dat ook kleine hoeveelheden die lange tijd deponeren kunnen leiden tot een accumulatie met alle gevolgen van dien. Een ecologische verandering is echter pas waarneembaar als een aanzienlijke hoeveelheid gedurende meerdere jaren (langdurig) accumuleert in het systeem.

Pas in geval van een *relevante* blijvende stikstofdepositiebijdrage treden na tientallen jaren ecologische effecten in de vorm van kwaliteitsverlies en uiteindelijk areaalverlies op. Dit speelt zich, afhankelijk van de gevoeligheid van een habitatype, af in een periode van 10-20 jaar (zie tabel 4.2). Hierbij is geen rekening gehouden met het huidige reguliere beheer om de habitattypen in stand te houden.

Tabel 4.2 Indeling van gevoeligheidsklassen voor habitattypen en tijdspad voor daadwerkelijk areaalverlies van een habitatype als gevolg van kwaliteitsverlies door stikstofdepositie³

Gevoeligheidsklasse	KDW		Habitattypen voorbeelden	Tijdspad daadwerkelijk verlies habitatype (uitgezonderd gebufferde typen*)
	(mol N/ha/j)	(kg N/ha/j)		
uiterst gevoelig	<1000	6-15 kg	Zwakgebufferde en zure vennen, zandverstuivingen, heischrale graslanden, actieve hoogvenen	10 jaar
zeer gevoelig	1000-1500	15 -21 kg	Droge en vochtige heidetypen, jeneverbesstruwelen, oude eikenbossen, Blauwgraslanden, kalkmoerassen pioniervegetaties, beuken-eikenbossen, Stroomdal- en glanshaverhooilanden.	12,5 jaar
gevoelig	1500-2000	21-28 kg	Beekbegeleidende bossen	15 jaar

³ Conform Goderie R. en K. Vertegaal (2020), Achtergrondnotitie actualiseren StikstofEffectvoorspellingsModel (SEM 3.1)

matig gevoelig	>2000	> 28 kg	Beken en rivieren met waterplanten, meren met krabbenscheer, essen- iepenbossen, kranswierwateren	20 jaar
----------------	-------	---------	--	---------

* Bij gebufferde habitattypen (gebufferde vennen, heischrale graslanden, blauwgraslanden, kranswierwateren, meren met krabbenscheer) is geen sprake van een gradueel kwaliteitsverlies maar van een 'plotselinge' omslag sterk afhankelijk van de lokale situatie (o.a. mate van buffering)⁵

Zolang van een plan of project geen sprake is van een langdurige relevante (dat is in ieder geval meerdere molen gedurende meerdere jaren) stikstofdepositiebijdrage, treden er geen wijzigingen in de standplaatsfactoren en de vegetatie in het veld op waardoor de kwaliteit van habitats kunnen worden beïnvloed. Significant negatieve gevolgen van zeer kleine tijdelijke bijdragen zijn daarmee op voorhand uit te sluiten.

4.3.3.5 Natuurlijke fluctuaties in depositie

De daadwerkelijke depositie van stikstof in een specifiek jaar wordt sterk bepaald door meteorologische fluctuaties in windsnelheden, windrichtingen en neerslaghoeveelheden die in het betreffende jaar optreden. In het achtergrondrapport bij de grootschalige concentratie- en depositiekaarten van Nederland is door RIVM/PBL aangegeven dat er sprake is van natuurlijke fluctuaties van de daadwerkelijke depositie van ongeveer 10 % ten opzichte van de gemiddelde achtergronddepositie (RIVM, 2013). De achtergronddepositie voor het deel in de Natura 2000-gebieden waar een toename in depositie is berekend ligt op gemiddeld 1.600 mol N/ha/jaar (AERIUS 2020). Hier zijn dus natuurlijke fluctuaties in depositie in de orde van grootte van 160 mol N/ha/jaar of meer ten opzichte van de achtergronddepositie, dus 320 mol N/ha/jaar in totaal. Ook in dit opzicht is een tijdelijke depositie van 0,02 mol verwaarloosbaar.

4.3.3.6 Conclusies algemene effectenanalyse stikstof

Een tijdelijke kleine depositiebijdrage valt al snel weg tegen de natuurlijke fluctuaties in de feitelijke depositie en de ranges in gevoeligheid van habitats en leefgebieden van soorten. Daarmee zijn tijdelijke effecten daarmee op zichzelf beschouwd geen relevant risico voor het optreden van ongewenste ecologische effecten. Er dient echter bij kleine effecten rekening te worden gehouden met de mogelijkheid van cumulatie. Cumulatief kan immers wel sprake zijn van een risico op relevante effecten. Echter, bij zeer kleine tijdelijke depositietoenames kleiner dan 0,02 mol N/ha/jaar is ook dat risico verwaarloosbaar. Desalniettemin wordt hierna voor de relevante Natura 2000-gebieden onderzocht of het risico op effecten daadwerkelijk is uitgesloten.

4.3.4 Natura 2000-gebied Dinkelland

4.3.4.1 Natuurwaarden

Het natura 2000-gebied Dinkelland bestaat uit het beekdal van de Dinkel een laaglandrivier. Het landschap is gevarieerd en wordt gekenmerkt door hoogteverschillen, houtwallen, bossen en vochtige en schrale graslanden en heideterreinen (Natura 2000 gebiedsbeschrijving Dinkelland).

In het noorden van het gebied liggen smalle en ondiepe beekdalen met lokale kwel in de bovenloop die matig basenrijk, ijzerrijk grondwater aanvoeren (Everts & de Vries 1991, Jalink et al. 2003). In het noordoosten ligt het deelgebied Stroothuizen. Dit deelgebied is een restant van het vroegere heidelandschap en bestaat uit droge en natte heide en slenkvormige laagtes met vennen en schraalland. Het gebied wordt omgeven door intensief gebruikt door agrarische landbouw (Provincie Overijssel, 2015).

De belangrijkste knelpunten in het gebied zijn (provincie Overijssel, 2016):

- Verdroging als gevolg van ontwatering door diepe leggerwaterlopen, sloten en buisdrainage en door grondwateronttrekking rond het natura 2000-gebied
- Verzuring als gevolg van verminderde aanvoer van kwel door ontwatering en grondwateronttrekking
- Vermest grondwater door bemesting in de omgeving (Aggenbach & Jansen, 2004).

4.3.4.2 H4030 Droge heiden

Algemene omschrijving

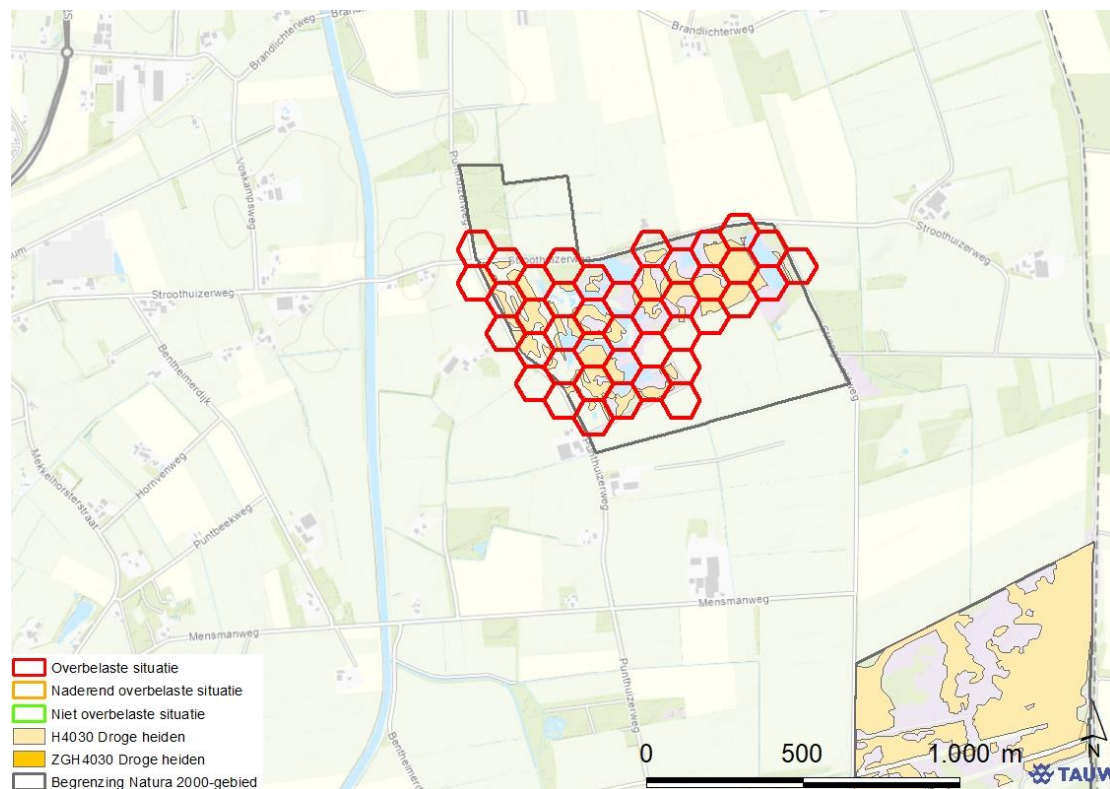
Het habitattype betreft struikheibegroeiingen in het laagland. Ze worden gedomineerd door struikhei al dan niet in combinatie met andere dwergstruiken, grassen en mossen. Droge heides komen in Nederland voor op matig droge tot droge, kalkarme zure bodems waarin zich meestal een podzolprofiel heeft gevormd (profiel H4030).

Instandhoudingsdoel

Voor het habitattype is een uitbreidingsdoelstelling geformuleerd voor oppervlak en een behoudsdoelstelling voor kwaliteit.

Locatie en omvang depositie

In figuur 4.3 zijn de relevante hexagonen weergegeven waar sprake is van een projectbijdrage op H4030 en ZGH4030 in de aanlegfase. De maximale projectbijdrage op overbelaste situaties betreft in de aanlegfase 0,01 mol/ha/jaar op circa 12 ha.

Figuur 2.3 Projectbijdrage op H4030 Droge heiden en ZGH4030 Droge heiden in aanlegfase

Kritische depositiewaarde en achtergronddepositie

De kritische depositiewaarde van H4030 Droge heiden is 1071 mol/ha/jaar. De achtergronddepositie in de relevante hexagonen is minimaal 1179 mol/ha/jaar gemiddeld 1310 mol/ha/jaar en maximaal 1606 mol/ha/jaar. In alle hexagonen wordt de kritische depositiewaarde overschreden (zie ook figuur 4.3).

In één hexagoon komt het zoekgebied ZGH4030 voor en geldt een kritische depositiewaarde van 1071 mol/ha/jaar. De achtergronddepositie in het relevante hexagoon is 1340 mol/ha/jaar. De kritische depositiewaarde wordt hier overschreden (zie ook figuur 4.3).

Trend

Het habitatype komt met een oppervlakte van 47,7 ha voor in matig ontwikkelde vorm in de natuurgebieden Punthuizen, Stroothuizen en Beuninger Achterveld.

Informatie over recente trends in de natuureservaten ontbreekt echter gedurende de 20e eeuw is de oppervlakte en de kwaliteit van het habitatype sterk afgenomen.

In het gebied treedt vergrassing op en eutrofiering door depositie en bosvorming. Daarnaast is de struikheidevegetatie soortenarm (Provincie Overijssel, 2015).

Analyse sturende factoren

Het habitatype Droge heiden is bijzonder gevoelig voor stikstofdepositie. Overmaat aan stikstof in de bodem uit zich in vergrassing. Door plagmaatregelen kan de stikstofrijke toplaag worden verwijderd, echter worden hierdoor ook andere nutriënten uit de bodem verwijderd en kan er een tekort aan beschikbaarheid van fosfaat ontstaan wat een negatief effect kan hebben op de flora en fauna. Daarnaast heeft zwaveldepositie in verleden geleid tot voor sterke uitloging van basen en verzuring van de bodem. Atmosferische stikstofdepositie draagt bij aan de verdere verzuring van de bodem omdat de meeste basen al uit de bodem verdwenen zijn.

Een ander belangrijk knelpunt voor de uitbreidingsdoelstelling van dit habitatype is versnippering. Ontginning en bemesting van de percelen binnen het natura 2000-gebied hebben gezorgd voor eutrofiering en afname van oppervlakte van dit habitatype (Provincie Overijssel, 2015).

Conclusie

Hoewel het habitatype zeer gevoelig is voor stikstofdepositie is de op zichzelf verwaarloosbare eenmalige projectbijdrage van 0,01 mol/ha/jaar gedurende 2 jaar is te beperkt en te tijdelijk om een (tijdelijk noch permanent) effect op de vegetatiesamenstelling of abiotische randvoorwaarden te veroorzaken. Het project heeft daarom geen invloed op de trend, waardoor er geen effect is op het behoudsdoel. Gelet hierop is een significant effect op dit habitatype uitgesloten.

4.3.4.3 H7150 Pioniervegetaties met snavelbiezen**Algemene omschrijving**

Het habitatype pioniervegetaties met snavelbiezen komen voor op zeer natte tot vochtige bodems die zuur tot matig zuur zijn en zeer voedselarm tot voedselarm zijn. Op natuurlijke wijze ontstaan

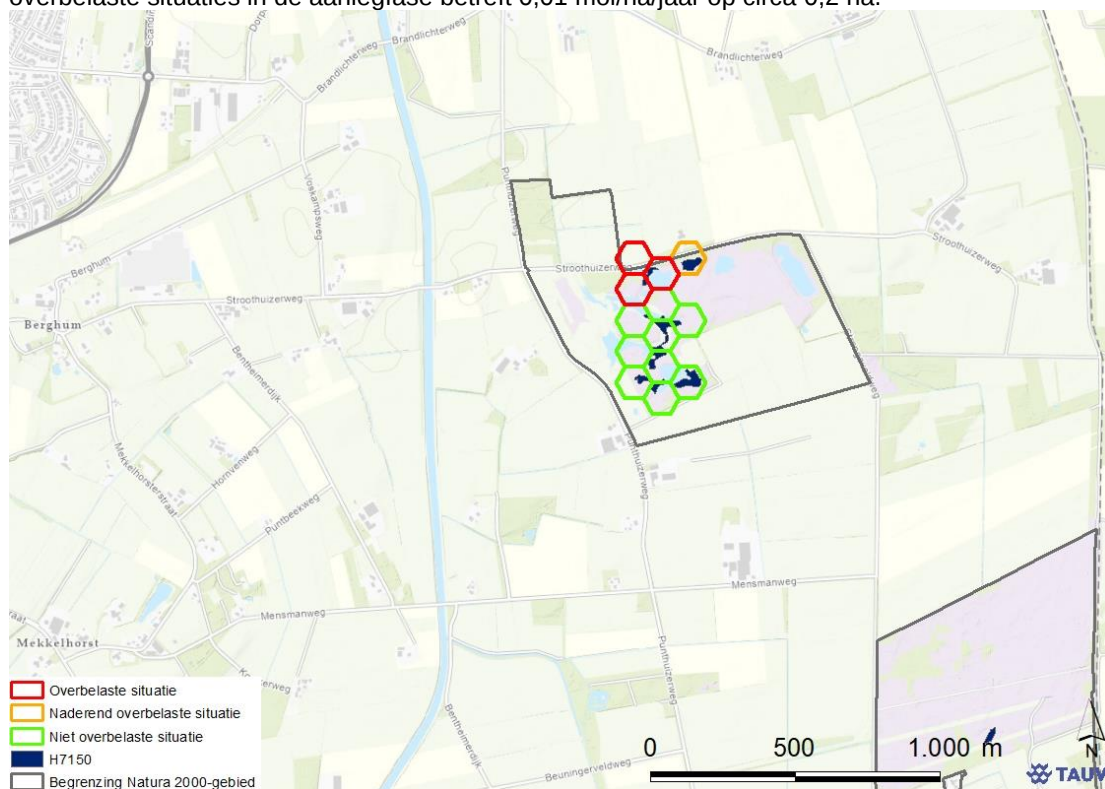
dit habitatype door langdurige waterstagnatie in laagten. Dit gebeurt echter nog maar weinig. Meestal ontwikkelen deze pioniergemeenschappen met snavelbiezen zich op de natte minerale zandbodem die blootgelegd wordt door het steken van plaggen of die ontstaat als gevolg van intensieve betreding. Hier zijn de pioniervegetaties van het habitatype doorgaans slechts kortstondig aanwezig. Ze gaan daar al snel over in gesloten vochtige heidebegroeiingen, die deel uitmaken van habitatype H4010 (profiel H7150).

Instandhoudingsdoel

Voor het habitatype is de doelstelling geformuleerd voor behoud oppervlakte en kwaliteit.

Locatie en omvang depositie

In figuur 4.4 zijn de relevante hexagonen weergegeven waar sprake is van een projectbijdrage op H7150 in de aanlegfase. De maximale projectbijdrage op overbelaste situaties betreft in de aanlegfase 0,01 mol/ha/jaar op circa 0,1 ha en de maximale projectbijdrage op naderend overbelaste situaties in de aanlegfase betreft 0,01 mol/ha/jaar op circa 0,2 ha.

Figuur 4.4 Projectbijdrage op H7150 Pioniervegetaties met snavelbiezen in aanlegfase

Kritische depositiewaarde en achtergronddepositie

De kritische depositiewaarde van H7150 Pioniervegetaties met snavelbiezen is 1429 mol/ha/jaar. De achtergronddepositie in de relevante hexagonen is minimaal 1228 mol/ha/jaar, gemiddeld 1326 mol/ha/jaar en maximaal 1606 mol/ha/jaar. In niet alle hexagonen wordt de kritische depositiewaarde overschreden (zie ook figuur 4.4). In drie hexagonen is sprake van een

overbelaste situatie, in één hexagoon van een naderend overbelaste situatie en in negen hexagonalen is sprake van een niet overbelaste situatie.

Trend

Het habitatype komt met een oppervlakte van 1,8 ha. Gedurende de 20e eeuw is de oppervlakte en de kwaliteit van het habitatype sterk afgenomen door ontwatering, eutrofiering door depositie en bosvorming. Sinds de begin jaren '90 heeft het habitatype zich weer uitgebreid als gevolg van plaggen en hervatten van hooilandbeheer. Voor een groot deel zal deze vegetatie door successie zich ontwikkelen naar tot natte heide. De trend van de oppervlakte is nog onbekend (Provincie Overijssel, 2016).

Analyse sturende factoren

Dit habitatype komt voor op nat tot zeer natte bodems. Voor het behoud van dit habitatype vormt verdroging als gevolg van ontwatering door diepe waterlopen, sloten en buisdrainage een belangrijk knelpunt met name in de zomer. Het is nog onduidelijk of grondwateronttrekking van invloed is op het habitatype.

Verder neemt door versnippering en successie de oppervlakte van dit habitatype af. Daarnaast is het habitatype zeer gevoelig voor atmosferische stikstofdepositie en vormt de huidige en toekomstige depositie een knelpunt (Provincie Overijssel, 2015).

Conclusie

Hoewel het habitatype zeer gevoelig is voor stikstofdepositie is de op zichzelf verwaarloosbare eenmalige projectbijdrage van 0,01 mol/ha/jaar gedurende 2 jaar is te beperkt en te tijdelijk om een (tijdelijk noch permanent) effect op de vegetatiesamenstelling of abiotische randvoorwaarden te veroorzaken. Het project heeft daarom geen invloed op de trend, waardoor er geen effect is op het behoudsdoel. Gelet hierop is een significant effect op dit habitatype uitgesloten.

4.3.4.4 H4010A Vochtige heiden (hogere zandgronden)

Algemene omschrijving

Dit type vochtige heiden komt voor op voedselarme, zeer natte tot zeer vochtige, matig zure tot zure standplaatsen op de hogere zandgronden en in het heuvelland. De meest zure en natte heiden tenderen naar hoogveen. Kenmerkend is de hoge bedekking van gewone dophei. Open begroeiingen zijn vaak rijk aan korstmossen. In gedegradeerde vochtige heide gaan grassen zoals pijpenstrootje domineren of treden struiken zoals gagel op de voorgrond. Begroeiingen met gagel worden tot het habitatype gerekend, indien deze met de bovengenoemde plantengemeenschappen kleinschalige mozaïeken vormen, maar niet domineren.

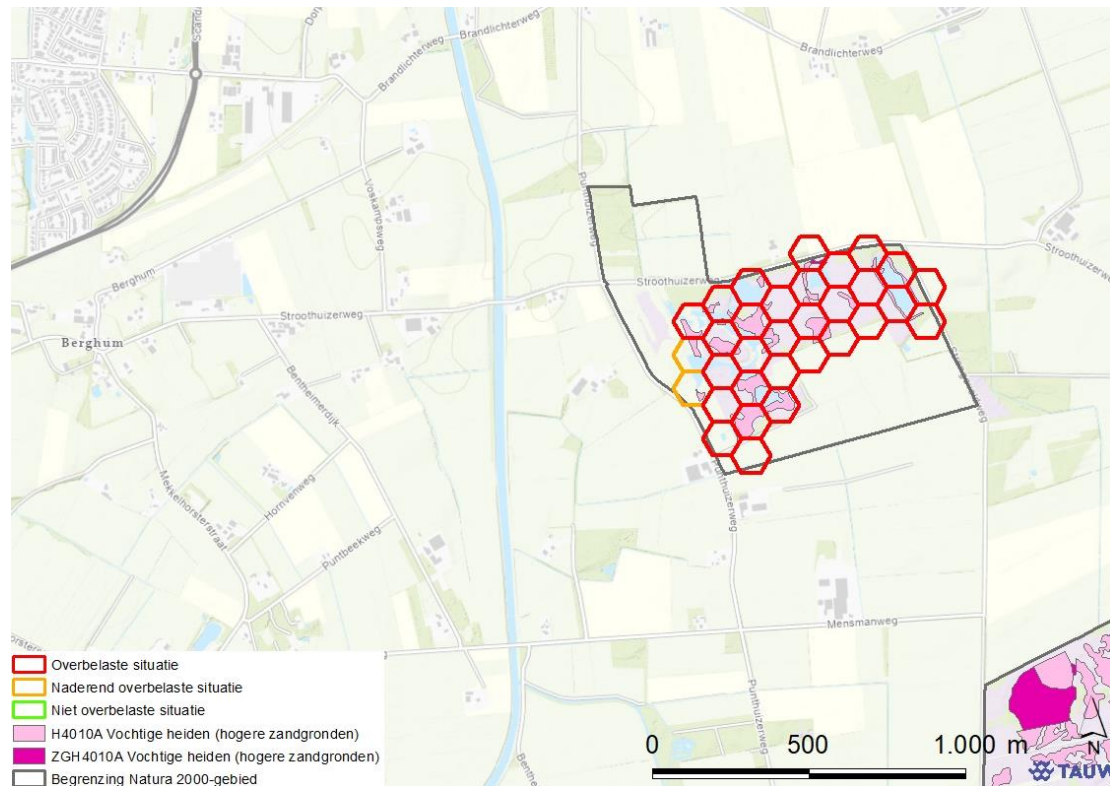
De begroeiingen van dit subtype vochtige heide op zandgronden variëren afhankelijk van de waterhuishouding, de ouderdom en het leemgehalte van de bodem. Landschappelijk gezien komen natte heiden op zandgrond o.a. voor op de oevers van vennen, op beekdalflanken, in laagten met een ondoorlaatbare ondergrond en in tot op het zand afgegraven voormalige hoogveengebieden (Profiel H4010).

Instandhoudingsdoel

Voor het habitatype is de doelstelling geformuleerd voor behoud van oppervlakte en verbetering kwaliteit.

Locatie en omvang depositie

In figuur 4.5 zijn de relevante hexagonen weergegeven waar sprake is van een projectbijdrage op H4010A en ZGH4010A in de aanlegfase. De maximale projectbijdrage op overbelaste situaties betreft in de aanlegfase 0,01 mol/ha/jaar op circa 4 ha en de maximale projectbijdrage op naderend overbelaste situaties in de aanlegfase betreft 0,01 mol/ha/jaar op circa 0,16 ha.

Figuur 4.5 Projectbijdrage op H4010A Vochtige heiden (hogere zandgronden) en ZGH4010A Vochtige heiden (hogere zandgronden) in aanlegfase

Kritische depositiewaarde en achtergronddepositie

De kritische depositiewaarde van H4010A Vochtige heiden (hogere zandgronden) is 1214 mol/ha/jaar. De achtergronddepositie in de relevante hexagonen is minimaal 1192 mol/ha/jaar, gemiddeld 1337 mol/ha/jaar en maximaal 1621 mol/ha/jaar. In niet alle hexagonen wordt de kritische depositiewaarde overschreden (zie ook figuur 4.3). In 29 hexagonen is sprake van een overbelaste situatie en in twee hexagonen is er sprake van een naderend overbelaste situatie.

Het zoekgebied ZGH4030 Vochtige heiden (hogere zandgronden) komt voor in twee hexagonen en heeft een kritische depositiewaarde van 1214 mol/ha/jaar. De achtergronddepositie in de relevante hexagonen is minimaal 1340 mol/ha/jaar gemiddeld 1380 mol/ha/jaar en maximaal 1385 mol/ha/jaar. De kritische depositiewaarde wordt in beide hexagonen overschreden.

Trend

Het habitatype komt met een oppervlakte van 18,5 ha voor. Het habitatype maakt onderdeel uit van de gradiënt van de dekzandruggen naar laagtes. Gedurende de 20e eeuw is de oppervlakte en de kwaliteit van het habitatype sterk afgenomen door ontwatering, eutrofiering door depositie en bosvorming. Sinds de begin jaren '90 heeft het habitatype zich weer uitgebreid als gevolg van plaggen, ondiep afgraven, deels in combinatie met het verwijderen van elzenbroekbos, hervatten

hooilandbeheer. Op veel locaties is het habitattype sterk vergrast met pijpenstrootje als gevolg van verdroging (Provincie Overijssel, 2015).

Analyse sturende factoren

Het habitattype H4010A vochtige heiden op hogere zandgronden komt voor op vochtige tot zeer natte voedselarme standplaatsen en daarmee bijzonder gevoelig voor lage grondwaterstanden. De ontwatering in en rond het natura 2000-gebied, door diepe leggerwaterlopen, sloten en buisdrainage, vormen daarmee een belangrijk knelpunt voor het behoud en de verbetering van de kwaliteit van dit habitattype.

De degradatie van het habitattype als gevolg van verdroging hoge atmosferische depositie uit zich in vergrassing met pijpenstrootje. Daarnaast is er in Stroothuizen een toename opgetreden van struweel door beperkt maaibeheer wat het behoud van oppervlakte en verbetering van kwaliteit belemmerd. Verder vormt versnippering van de vochtige heiden gebieden ook een belemmering voor het behoud van oppervlakte en kwaliteit van het habitat (Provincie Overijssel, 2016).

Conclusie

Het gebied is zeer gevoelig voor stikstofdepositie. Echter is de stikstofdepositie van 0,01 mol/ha/jaar door stikstofoxiden te beperkt en te tijdelijk om een (tijdelijk noch permanent) effect op de vegetatiesamenstelling of abiotische randvoorwaarden te veroorzaken. Het project heeft daarom geen invloed op de trend, waardoor er geen effect is op het behoudsdoel. Gelet hierop is een significant effect op dit habitattype uitgesloten.

4.3.4.5 H3130 Zwakgebufferde vennen

Algemene omschrijving

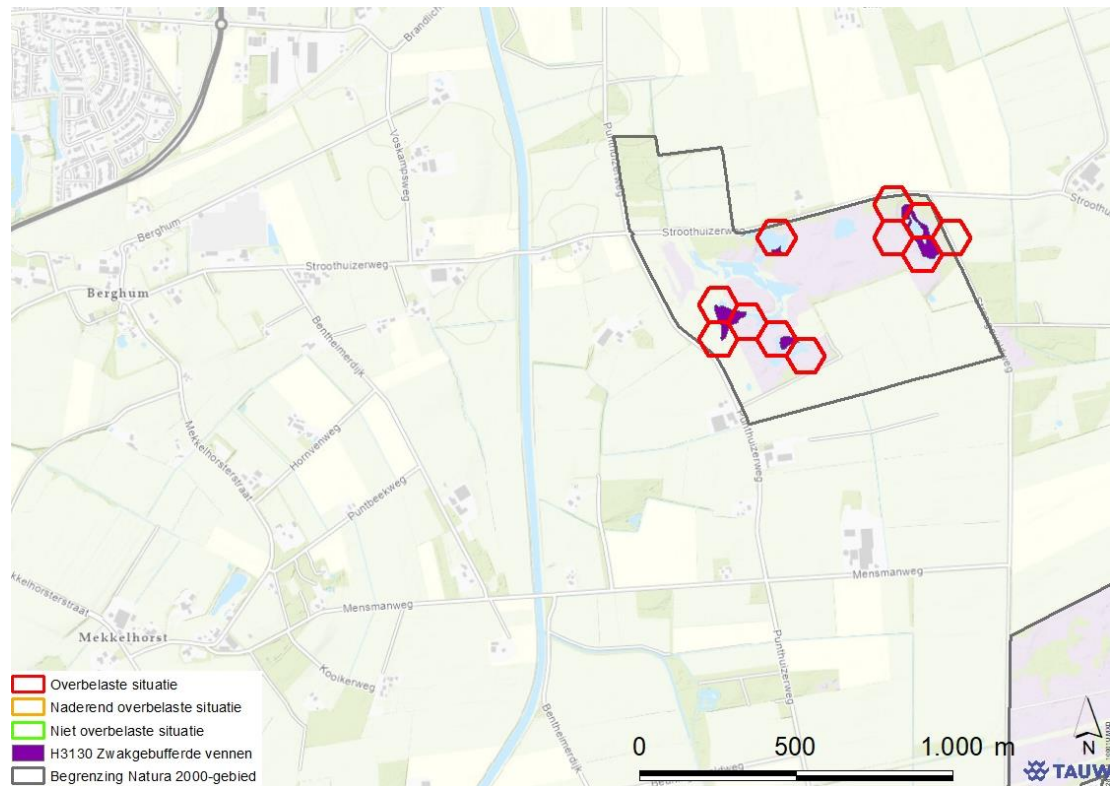
Habitattype 3130 Zwakgebufferde vennen komen voor als (heide)vennen en ondergelopen slenken in de hogere zandgronden en als min of meer geïsoleerde poelen aan de randen van rivier- en beekdalen en zijn minder koolstof gelimiteerd dan de zeer zwak bufferende vennen van habitattype H3110. De standplaatscondities variëren van zeer voedselarm tot voedselarm, van aquatisch tot vochtig en langdurig tot zeer kortstondig overstroomd. Kenmerkend voor dit habitattype is het voorkomen van een grote variatie van soorten binnen een relatief klein oppervlak, waaronder veel pioniersoorten van kale oevers en open water (profiel H3130).

Instandhoudingsdoel

Voor het habitattype is de doelstelling geformuleerd voor behoud van oppervlakte en verbetering kwaliteit.

Locatie en omvang depositie

In figuur 4.3 zijn de relevante hexagonen weergegeven waar sprake is van een projectbijdrage op H3130 in de aanlegfase. De maximale projectbijdrage op overbelaste situaties betreft in de aanlegfase 0,01 mol/ha/jaar op circa 1 ha.

Figuur 4.6 Projectbijdrage op H3130 Zwakgebufferde vennen in de aanlegfase

Kritische depositiewaarde en achtergronddepositie

De kritische depositiewaarde van H3130 Zwakgebufferde vennen is 571 mol/ha/jaar. De achtergronddepositie in de relevante hexagonalen is minimaal 1192 mol/ha/jaar, gemiddeld 1378 mol/ha/jaar en maximaal 1537 mol/ha/jaar. In alle hexagonalen wordt de kritische depositiewaarde overschreden (zie ook figuur 4.6).

Trend

Het habitattype komt met een oppervlakte van 0,38 ha overwegend met goede kwaliteit voor in Stroothuizen en Punthuizen. Gedurende de 20e eeuw is de oppervlakte en de kwaliteit van het habitattype sterk afgenomen door ontwatering en eutrofiering als gevolg van stikstofdepositie. Het habitattype heeft zich begin jaren '90 uitgebreid in Stroothuizen door plagbeheer (centrale slenk) en het uitgraven van dichtgeschoven laagten in het aangrenzende perceel Groener. Door de grote variatie aan inundatieduur en basenrijkdom is het habitattype in Stroothuizen inclusief perceel Groener het meest divers. Het habitattype heeft sinds begin jaren '90 in Stroothuizen en Punthuizen een vrij stabiel voorkomen. In Stroothuizen is door verminderd maaibeheer opslag van gestruweel toegenomen wat geleid heeft tot afname van oppervlakte gedurende 2000-2008 (Provincie Overijssel, 2016).

Analyse sturende factoren

Zwakgebufferde vennen zijn afhankelijk van hoge grondwaterstanden en aanvoer van kwelwater. Ontwatering binnen en buiten het Natura 2000-gebied als gevolg van legerwaterlopen, buisdrainage en sloten en vormen daarmee een knelpunt voor de verbetering van de kwaliteit van het habitatype. Naast het verdroging, leid ontwatering ook tot verzuring van het gebied, door verminderde aanvoer van kwel. Verder kan door toestroom van sulfaatrijkgrondwater interne eutrofiering optreden in Stroothuizen, of dit een knelpunt gaat vormen is nog onbekend (Provincie Overijssel, 2016).

Een ander knelpunt betreft opslag van struweel. De opslag van struweel in Stroothuizen heeft in 2000-2008 geleid tot afname van oppervlak van het habitatype en blijft daarmee een knelpunt bij verminderde maaibeheer.

Daarnaast is het habitatype zeer gevoelig voor atmosferische stikstof depositie en zal een overmaat van stikstof negatieve effect hebben op de kwaliteit van het habitatype (Provincie Overijssel, 2016).

Conclusie

De op zichzelf verwaarloosbare eenmalige projectbijdrage van 0,01 mol/ha/jaar gedurende twee jaar is te beperkt en te tijdelijk om een (tijdelijk noch permanent) effect op de vegetatiesamenstelling of abiotische randvoorwaarden te veroorzaken. Het project heeft daarom geen invloed op de trend, waardoor er geen effect is op het behoudsdoel. Gelet hierop is een significant effect op dit habitatype uitgesloten.

4.3.4.6 H6410 Blauwgraslanden**Algemene omschrijving**

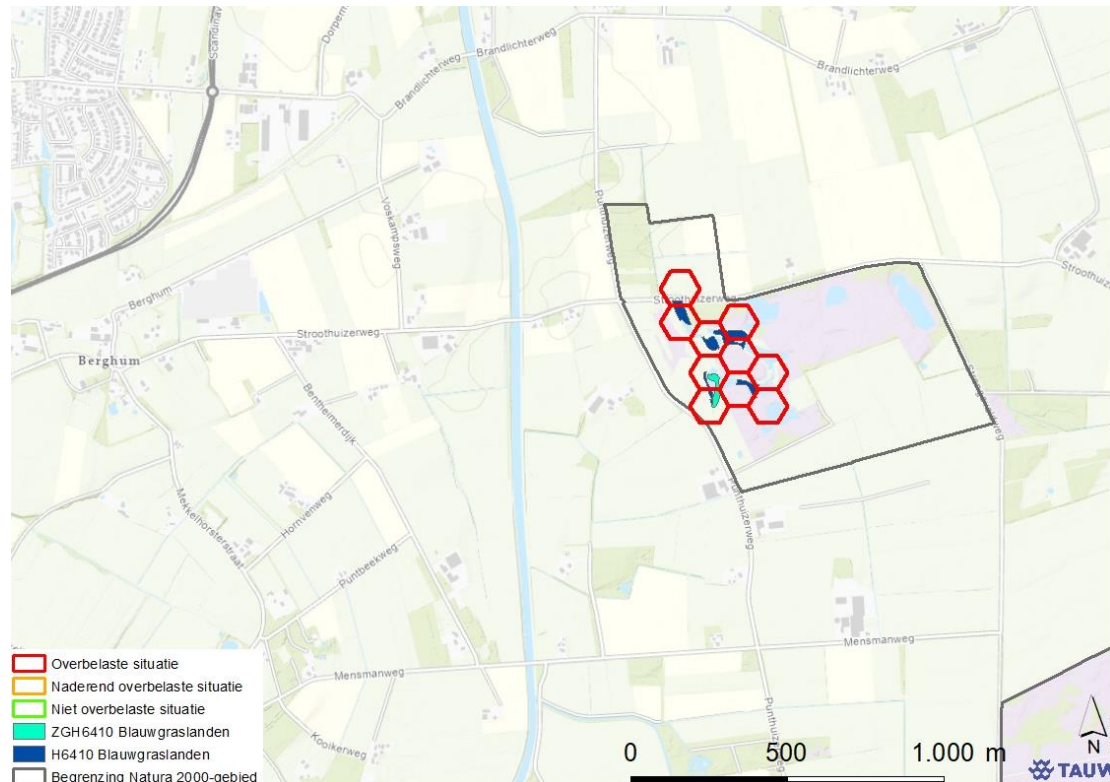
Het zijn soortenrijke hooilanden op voedselarme, matig zure tot neutrale bodems. Buffering vindt plaats door aanvoer van basen met grond- en/of oppervlaktewater. In de winter staat het grondwater aan of op maaiveld, in de zomer zakt de grondwaterstand enkele decimeters of meer weg. De naam blauwgrasland is afgeleid van de zwak blauwgroene kleur van de soorten die het aanzien bepalen. Dat zijn bijvoorbeeld Spaanse ruit (Cirsium dissectum), blauwe zegge (Carex panicea) en tandjesgras (Danthonia decumbens). De blauwgraslanden worden plantensociologisch gerekend tot het verbond Junco-Molinion. De begroeiingen kennen een grote variatie in soortensamenstelling, afhankelijk van bodem, hydrologie en geografische ligging. In beekdalen is de Veldrus kenmerkend. Verder worden schrale hooilanden met veel Veldrus eveneens tot het habitatype H6410 gerekend, wanneer ze veel soorten van het verbond Junco-Molinion bevatten (profiel H6410).

Instandhoudingsdoel

Voor het habitatype is de doelstelling geformuleerd voor uitbreiding van oppervlakte en verbetering kwaliteit.

Locatie en omvang depositie

In figuur 4.7 zijn de relevante hexagonen weergegeven waar sprake is van een projectbijdrage op H6410 en ZGH6410 in de aanlegfase. De maximale projectbijdrage op overbelaste situaties betreft in de aanlegfase 0,01 mol/ha/jaar op circa 1,2 ha.

Figuur 4.7 Projectbijdrage op H6410 Blauwgraslanden in de aanlegfase

Kritische depositiewaarde en achtergronddepositie

De kritische depositiewaarde van H6410 Blauwgraslanden is 1071 mol/ha/jaar. De achtergronddepositie in de relevante hexagonen is minimaal 1192 mol/ha/jaar, gemiddeld 1399 mol/ha/jaar en maximaal 1606 mol/ha/jaar. In alle hexagonen wordt de kritische depositiewaarde overschreden (zie ook figuur 4.7).

Het zoekgebied ZGH6410 Blauwgraslanden komt voor in twee hexagonen en heeft een kritische depositiewaarde van 1071 mol/ha/jaar. De achtergronddepositie in de relevante hexagonen is minimaal 1192 mol/ha/jaar gemiddeld 1200 mol/ha/jaar en maximaal 1228 mol/ha/jaar. De kritische depositiewaarde wordt in alle hexagonen overschreden.

Trend

Gedurende de 20e eeuw is de oppervlakte en de kwaliteit van het habitatype sterk afgenomen door ontwatering, eutrofiering door depositie en bosvorming. Het habitatype heeft zich sinds begin jaren '90 weer lokaal uitgebreid als gevolg van lokale herstelmaatregelen in Punthuizen door plaggen en hervatten van hooilandbeheer. In Stroothuizen was het habitatype gedurende 50 begin jaren '90 na herstelmaatregelen tijdelijk aanwezig, maar verdween hier later weer door verzuring (Aggenbach & Jansen 2003). In de meest recente habitattypenkaart is het habitatype weer in Stroothuizen gekarteerd (AERIUS, 2021).

Analyse sturende factoren

Het habitatype H6410 Blauwgraslanden is afhankelijk van basenrijk grondwater. Ontwatering in en rondom het Natura 2000-gebied door legerlopen, buisdrainage en sloten vormen daarbij een groot knelpunt. De lage waterstanden hebben geleid tot verdroging en verzuring door verminderde toestroom van kwel (Aggenbach & Jansen 2004; gegevens 2009 C. Aggenbach).

Daarnaast is het habitatype zeer gevoelig voor atmosferische stikstof depositie. Als gevolg van de atmosferische zwaveldepositie in het verleden is de bodem in het gebied al verzuurd. Een overmaat aan atmosferische stikstof depositie kan leiden tot verdere verzuring en heeft al geleid tot eutrofiering en daarbij afname van oppervlak door verruiging en struweelvorming. Om oppervlak te behouden is gepast hooilandbeheer van belang. Verder komt het habitatype alleen voor in Stroothuizen en punthuizen. Versnippering betreft dus ook een knelpunt voor uitbreiding.

Conclusie

De op zichzelf verwaarloosbare eenmalige projectbijdrage van 0,01 mol/ha/jaar gedurende twee jaar is te beperkt en te tijdelijk om een (tijdelijk noch permanent) effect op de vegetatiesamenstelling of abiotische randvoorwaarden te veroorzaken. Het project heeft daarom geen invloed op de trend, waardoor er geen effect is op het behoudsdoel. Gelet hierop is een significant effect op dit habitatype uitgesloten.

4.3.4.7 H91E0C Vochtige alluviale bossen (beekbegeleidende bossen)**Algemene omschrijving**

De bossen van dit habitatsubtype komen vooral voor op standplaatsen in beekdalen en laaggelegen delen van hogere zandgronden die onder invloed staan van overstromend beekwater en/of grondwater uit de hoger gelegen gebieden. Door dit water zijn de standplaatsen relatief rijk aan basen en nutriënten. De verschijningsvorm van deze bossen loopt zeer uiteen, maar ze bezitten allen een typische ondergroei met een bijzonder uitbundig voorjaarsaspect.

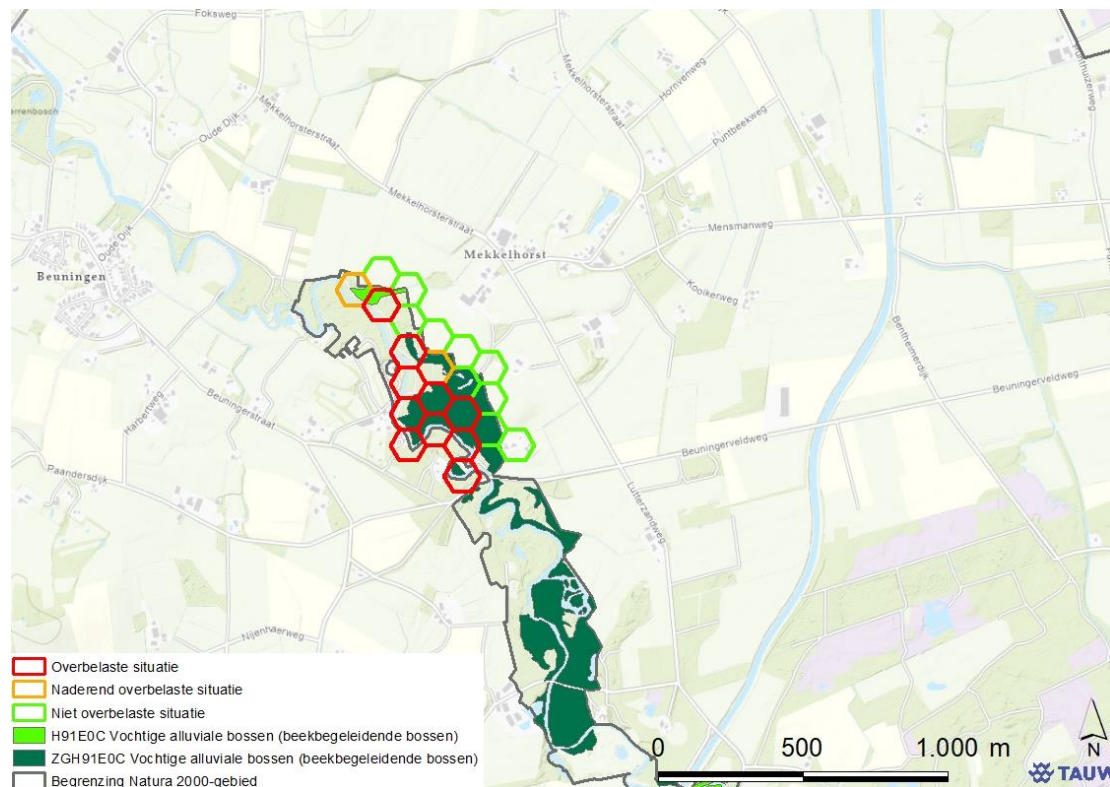
Op de natste, meestal venige standplaatsen, waar het grondwater tot aan het maaiveld kan staan, komen elzenbroekbossen voor die behoren tot het Elzenzegge-Elzenbroek. Op de standplaatsen die minder nat zijn door een lagere grondwaterstand en lemige bodem komt het Vogelkers-Essenbos voor. Deze standplaatsen staan onder invloed van regelmatig tot incidenteel overstromend beekwater (profiel H91E0C).

Instandhoudingsdoel

Voor het habitattype is de doelstelling geformuleerd voor behoud van oppervlakte en verbetering kwaliteit.

Locatie en omvang depositie

In figuur 4.8 zijn de relevante hexagonen weergegeven waar sprake is van een projectbijdrage op H91E0C en ZGH91E0C in de aanlegfase. De maximale projectbijdrage op overbelaste situaties betreft in de aanlegfase 0,01 mol/ha/jaar op circa 4 ha. De maximale projectbijdrage op de naderende overbelaste situaties betreft in de aanlegfase 0,01 mol/ha/jaar op circa 1 ha.

Figuur 4.8 Projectbijdrage op H91E0C Vochtige alluviale bossen (beekbegeleidende bossen) en ZGH91E0C Vochtige alluviale bossen (beekbegeleidende bossen) in de aanlegfase

Kritische depositiewaarde en achtergronddepositie

De kritische depositiewaarde van H91E0C Vochtige alluviale bossen (beekbegeleidende bossen) is 1857 mol/ha/jaar. De achtergronddepositie in de relevante hexagonen is minimaal 1598 mol/ha/jaar, gemiddeld 1806 mol/ha/jaar en maximaal 1886 mol/ha/jaar. Niet in alle hexagonen wordt de kritische depositiewaarde overschreden (zie ook figuur 4.8). In één hexagoon is sprake van een overbelaste situatie, in twee hexagonen van een naderend overbelaste situatie en in twee hexagonen is sprake van een niet overbelaste situatie.

Het zoekgebied ZGH91E0C Vochtige alluviale bossen (beekbegeleidende bossen) heeft een kritische depositiewaarde van 1071 mol/ha/jaar. De achtergronddepositie in de relevante hexagonen is minimaal 1396 mol/ha/jaar gemiddeld 1868 mol/ha/jaar en maximaal 2049 mol/ha/jaar. Ook voor het zoekgebied wordt niet in alle hexagonen de kritische depositiewaarde overschreden (zie ook figuur 4.8). In negen hexagonen is sprake van een overbelaste situatie, in één hexagoon van een naderend overbelaste situatie en in acht hexagonen is sprake van een niet overbelaste situatie.

Trend

De recente trends zijn onbekend.

Analyse sturende factoren

Dit habitatype komt voor op vochtige standplaatsen met periodieke inundatie en is bijzonder gevoelig voor verlaging van grondwaterstanden en afname van basenrijk grondwater. Ontwatering in en rondom het Natura 2000-gebied door buisdrainage, sloten en waterlopen vormt een groot knelpunt voor het behoud van dit habitatype. Door de ontwatering treedt er verdroging en verzuring op in het gebied door verminderde toestroom van kwel. Daarnaast leiden lage grondwaterstanden tot een toename van mineralisatie in de bodem en daarmee het vrijkomen van nutriënten. Dit is te zien aan de dominantie van grote brandnetel en braam in de ondergroei van de bossen.

Verder is het habitatype gevoelig voor stikstof. Verhoogde atmosferische stikstof depositie kan leiden tot verdere verzuring en vermesting van het habitatype wat een belemmering vormt voor de verbetering van de kwaliteit (Provincie Overijssel, 2015).

Conclusie

De op zichzelf verwaarloosbare eenmalige projectbijdrage van 0,01 mol/ha/jaar gedurende twee jaar is te beperkt en te tijdelijk om een (tijdelijk noch permanent) effect op de vegetatiesamenstelling of abiotische randvoorwaarden te veroorzaken. Het project heeft daarom geen invloed op de trend, waardoor er geen effect is op het behoudsdoel. Gelet hierop is een significant effect op dit habitatype uitgesloten.

5 Conclusie

In opdracht van gemeente Dinkelland onderzoekt TAUW de effecten van de beoogde bestemmingsplan woningbouw 'Denekamp fase 1' op Natura 2000-gebieden. De beoogde ontwikkeling kan alleen doorgaan indien deze niet in strijd is met de natuurwetgeving, of als de benodigde vergunningen worden verleend. In voorliggende rapportage worden uitsluitend de effecten van de beoogde activiteit op Natura 2000-gebieden beschouwd

Naast effecten op beschermde Natura 2000-gebieden dienen effecten op beschermde soorten beoordeeld te worden. Binnen het plangebied kunnen namelijk beschermde soorten aanwezig zijn. Het onderdeel houtopstanden en planologische beschermingsregimes zoals het Natuurnetwerk Nederland zijn niet van toepassing aangezien het plangebied binnen de bebouwde kom houtopstanden gelegen is en buiten het Natuurnetwerk Nederland.

Om de effecten van stikstofdepositie in beeld te brengen is een berekening opgesteld met AERIUS Calculator (versie 2020, de meest recente versie op moment van schrijven). Hieruit blijkt dat er alleen in de aanlegfase sprake is van een toename van stikstofdepositie.

In de aanlegfase is sprake van stikstofdepositie op het noordelijke deel van Natura 2000-gebied Dinkelland. De maximale projectbijdrage op een overbelast leefgebied betreft 0,01 mol/ha/jaar. Waarbij de aanlegfase twee jaar zal duren. Uit de effectbeoordeling blijkt dat als gevolg van beperkte en tijdelijke depositie significante effecten op deze habitattypen als gevolg van de aanlegfase op voorhand kunnen worden uitgesloten. Vervolgstappen zoals een passende beoordeling of vergunning ingevolge de Wet natuurbescherming zijn niet benodigd.

5 Literatuur

Eveas, F.H. & N.P.J. de Vries, 1991. Een landschapsecologische studie van enkele Drentse beekdalen. Dissertatie Rijksuniversiteit Groningen.

Jansen, A.J.M. & Loeb, R, 2012. Ontwikkeling van Heischrale graslanden in het Natura 2000 gebied Aamsveen (Twente): onderzoeksopzet. Unie van Bosgroepen/ Onderzoekcentrum B-WARE. I.o.v. Landschap Overijssel

Jalink, M. H. (2003). Kalkrijke leem en kanaalkwel: kansen voor de EHS In Noord-Brabant. *De Levende Natuur*, 104(6), 286-290.

Provincie Overijssel, 2016. Natura 2000 beheerplan Dinkelland

Provincie Overijssel, 2015. Natura 2000 Gebiedsanalyse voor de Programmatische Aanpak Stikstof (PAS) Dinkelland